

UZASADNIENIE

Decyzją z 30.10.2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że D. K. (1) od 16.05.2013 r. nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym, tj.: emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu, jako pracownik w firmie (...) s.c. z siedzibą w Ł. z uwagi na pozorność zawartej umowy o pracę z dnia 16.05.2013r. mającej na celu uzyskanie przez D. K. (1) świadczeń z ubezpieczenia społecznego w związku z niezdolnością do pracy z uwagi na chorobę przypadającą w okresie ciąży, a nie rzeczywiste świadczenie pracy przez wymienioną na rzecz płatnika składek /decyzja w aktach ZUS k. 15-19/.

Uznając powyższą decyzję za krzywdzącą zarówno G. K. (1) i J. A. (1) jako zainteresowany płatnik składek – (...) S.C. J. A., G. K. w Ł., jak i ubezpieczona D. K. (1) w dniu 12.12.2014 r. złożyli odwołania od w/w decyzji, wnosząc o jej zmianę poprzez ustalenie, że D. K. (1) podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym, tj. emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 1.09.2013r. z tytułu umowy o pracę u płatnika składek (...) s.c. z siedzibą w Ł.. W uzasadnieniu zanegowali pozorność umowy o pracę z dnia 16.05.2013r. Zarówno płatnik składek, jak i odwołująca na poparcie swoich twierdzeń przedstawili tożsamą argumentację wskazując, że wbrew zarzutom ZUS D. K. (1) w spornym okresie faktycznie świadczyła na rzecz płatnika składek umówioną pracę /odwołanie płatnika składek - k. 2-3, odwołanie ubezpieczonej k. 2-3 załączonych akt VIII U 59/15/.

W odpowiedzi na odwołania płatnika składek i ubezpieczonej organ rentowy wniósł o ich oddalenie, przytaczając argumentację jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji /odpowiedź na odwołanie - k. 18-19/.

Zarządzeniem z dnia 3.02.2016r. sprawa z odwołania ubezpieczonej od w/w decyzji, która zawisła przed tut. Sądem za sygnaturą VIII U 59/15 została połączona do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia ze sprawą VIII U 58/15, która została zainicjowana odwołaniem płatnika składek /zarządzenie k. 7 załączonych akt VIII U 59/15/.

Na ostatnim terminie rozprawy z 27.11.2017 r. pełnomocnik wnioskodawczynie poparł odwołanie i jednocześnie z ostrożności procesowej na wypadek, gdyby Sąd nie uwzględnił odwołania, wniósł o zwolnienie wnioskodawczynie z kosztów zastępstwa procesowego uzasadniając to tym, że odwołująca znajduje się w szczególnej sytuacji życiowej, albowiem jest matką samotnie wychowującą dwoje małoletnich dzieci i osiąga niewielkie dochody. Wnioskodawczynie D. K. (1) oświadczyła, że zarabia 2000 zł brutto miesięcznie i jest to jej jedyny dochód, dodając, że dzieci są w wieku 14 i 16 lat, a jej były mąż, z którym nie ma obecnie żadnego kontaktu nie płaci alimentów na rzecz małoletnich synów.

Natomiast pełnomocnik organu rentowego wniósł o oddalenie odwołania oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 2400 zł z uwagi na wartość przedmiotu sporu /e-protokół rozprawy z 27.11.2017r. stanowiska stron: 00:01:42, 00:03:26, 00:05:14, 00:08:04/.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Zainteresowani – G. K. (1) i J. A. (1) prowadzili razem w okresie od 7.04.1999r. do 20.06.2016r. w formie spółki cywilnej na podstawie wpisu do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej pozarolniczą działalność gospodarczą pod nazwą B. – B. Przedsiębiorstwo Budowlane w Ł. (dalej też (...) s.c.), której głównym przedmiotem były roboty związane z budową dróg i autostrad. Firma płatnika składek głównie przyjmowała zlecenia na układanie kostki brukowej i granitowej, a także wykonywaniem blatów kuchennych, schodów, układaniem tarasów, chodników, opasek, wykonywaniem podjazdów, ogrodzeń /wydruk z (...) k. 177-178, dane z wypisu w rejestrze REGON k. 175-176, zeznania wnioskodawczynie e-protokół rozprawy z 4.04.2016r. 00:04:02-00:17:23, zeznania G. K. (1) w charakterze zainteresowanego e-protokół rozprawy z 4.04.2016r. 00:24:27-00:46:13, zeznania J. A. (1) w charakterze zainteresowanego e-protokół rozprawy z 4.04.2016r. 00:49:18-01:03:07, wydruk ze strony internetowej GUS k. 158, zeznania świadka K. K. e-protokół rozprawy z 8.05.2017r. 00:04:55-0:13:11 /.

J. A. (1) jest wujem G. K. (1) /zeznania wnioskodawczynie D. K. (1) e-protokół rozprawy z 21.06.2017r. 00:08:50-00:20:00/.

Oprócz w/w działalności G. K. (1) prowadził też działalność pod firmą (...) SPÓŁKA JAWNA w Ł.. Zawiadomieniem z 15.10. (...). Dyrektor II Oddziału ZUS w ŁODZI poinformował w/w płatnika składek o zajęciu prawa majątkowego stanowiącego wierzytelność ZUS z rachunku bankowego w/w spółki jawnej /zawiadomienie k. 327/

Wnioskodawczynie D. K. (1), urodzona (...), ukończyła w 2012 r. z wynikiem bardzo dobry studia pierwszego stopnia w Wyższej Szkole (...) w Ł. na kierunku architektura wnętrz, uzyskując tytuł licencjata.

/dyplom k. 6, k. 35- 36 akt ZUS/

Odwołująca D. K. (1) i G. K. (1) zawarli związek małżeński 21.08.1999r. przed kierownikiem Urzędu Stanu Cywilnego w Ł. za numerem 106101/ (...).

W trakcie związku małżeńskiego urodziło się ich dwoje wspólnych małoletnich dzieci: obecnie 16-letni syn J. K., urodzony (...) i obecnie 14-letni syn B. K., urodzony (...)

W małżeństwie D. K. (1) i G. K. (1) obowiązywał ustrój umownej rozdzielności majątkowej małżeńskiej.

W dniu 8.12.2015r. G. K. (1) wystąpił przeciwko D. K. (1) z pozwem rozwód.

Również D. K. (1) złożyła w dniu 22.06.2016r. pozew o rozwód przeciwko G. K. (1), w którym wniosła o: 1) rozwiązanie związku małżeńskiego stron, zawartego w dniu 21 sierpnia 1999 r. przed kierownikiem Urzędu Stanu Cywilnego w Ł. za numerem 106101/ (...), przez rozwód bez orzekania o winie, z zastrzeżeniem, iż w przypadku żądania pozwanego rozwodu z orzeczeniem o winie, będą żądała rozwodu z wyłącznej winy męża; 2) powierzenie matce wykonywania władzy rodzicielskiej nad małoletnimi dziećmi stron: J. K. oraz B. K. z równoczesnym ograniczeniem pozwanemu władzy rodzicielskiej nad małoletnim do prawa współdecydowania o istotnych sprawach dzieci takich jak: wybór kierunku kształcenia oraz leczenia; 3) ustalenie, że miejscem zamieszkania małoletnich dzieci stron będzie każdorazowe miejsce zamieszkania ich matki D. K. (1); 4) zobowiązanie pozwanego do ponoszenia kosztów utrzymania i wychowania wspólnych małoletnich dzieci stron i w ramach tego obowiązku zasądzenie od pozwanego G. K. (1) alimentów na rzecz małoletnich dzieci stron w kwocie po 1500 zł miesięcznie na każde z dzieci, łącznie 3000 zł miesięcznie, płatnych do 10-go dnia każdego miesiąca, do rąk matki D. K. (1) z ustawowymi odsetkami od dnia uchybienia płatności którejkolwiek z rat do dnia zapłaty; 5) ustalenie kontaktów pozwanego z małoletnimi dziećmi stron według wskazanych w pozwie reguł, a nadto o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu.

Na uzasadnienie żądań sformułowanych w w/w pozwie w sprawie rozwodowej D. K. (1) powołała się m.in. na to, że pozwany całkowicie w trakcie małżeństwa zaniedbał życie rodzinne skupiając się wyłącznie na wykonywaniu pracy zawodowej. D. K. (1) w swoim pozwie o rozwód podkreślała, że mąż nie zajmował się nią, ani żadnymi obowiązkami domowymi, wypominał jej, że „nic nie robi” a gdy chciała iść do pracy – zabraniał jej tego, a także w mniejszym stopniu zajmował się małoletnimi dziećmi przerzucając wszystkie obowiązki na żonę. Dodała, że wyprowadziła się razem z dziećmi ze wspólnego mieszkania stron w październiku 2014 r. do domu swoich rodziców. Podała też, że G. K. (1) zaniechał w partycypowaniu w kosztach utrzymania żony, jak i ich wspólnych małoletnich dzieci od listopada 2015 r. wobec czego D. K. (1) wystąpiła przeciwko G. K. (1) na drogę sądową z powództwem o zaspokajanie potrzeb rodziny i sprawa ta zawisła przed Sądem Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi za sygn. akt V RC 321/15. Wyjaśniła, że w w/w sprawie Sąd zabezpieczył roszczenie powódki na czas trwania postępowania przez zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kwoty po 2500 zł miesięcznie tytułem zaspokojenia potrzeb rodziny, jednak pozwany dobrowolnie nie płaci zasądzonych alimentów. Ponadto na uzasadnienie żądań pozwu o rozwód D. K. (1) podała, że jej mąż prowadzi działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej, gdzie zajmuje się robotami związanymi z budową dróg i autostrad, a także szeroko rozumianymi usługami budowlanymi oraz, że jest (...) spółki jawnej (...) sp. j., której działalność jest zawieszona. Wskazała, że jego dotychczasowe zarobki miesięczne kształtowały się na poziomie ok. 15.000 – 20.000 zł dodając, że zdarzało się, iż jego „dniówka” wynosiła 1.500 zł. Jednocześnie podkreśliła, że na początku małżeństwa,

za namową męża, porzuciła pracę zarobkową, na rzecz prowadzenia gospodarstwa domowego oraz wychowywania ich wspólnych małoletnich dzieci. D. K. (1) zaakcentowała w swoim pozwie o rozwód, że nie ma praktycznie żadnego doświadczenia zawodowego, zaś jej przystosowanie się do panującego rynku pracy, będzie procesem pracochłonnym i długotrwałym, który w najbliższej przyszłości nie pozwoli jej osiągnąć dochodu koniecznego dla zaspokojenia potrzeb rodziny, na dotychczasowym wysokim poziomie, jakie zapewniał G. K. (1).

Natomiast G. K. (1) w złożonej w dniu 9.12.2015r. odpowiedzi na pozew D. K. (1) w sprawie o zaspokojenie potrzeb rodziny, która toczyła się przed Sądem Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi za sygn. akt V RC 321/15 wskazała m.in., że to on utrzymywał rodzinę, którą założył razem z wnioskodawczynią, podkreślając, że wielokrotnie prosił żonę, aby podjęła pracę zarobkową i również dostarczała środki na utrzymanie rodziny. G. K. (1) wskazał wówczas także, że w jego ocenie wykształcenie D. K. (1) pozwalało jej na uzyskiwanie dochodów na poziomie co najmniej 2500 zł netto miesięcznie.

W w/w sprawie, która toczyła się przed Sądem Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi za sygn. akt V RC 321/15 D. K. (1) w piśmie procesowym z dnia 17.12.2015r. m.in. wyjaśniła, że G. K. (1) bezpodstawnie stara się przedstawić ją jako osobę unikającą wykonywania pracy i podkreśliła, że w pierwszych latach małżeństwa oboje wykonywali pracę zarobkową. Podała, że będąc z wykształcenia architektem wewnątrz, wykonywała wówczas projekty na zlecenia, a także prowadziła salon sukien ślubnych, dodając, że za namową męża porzuciła pracę zarobkową, na rzecz prowadzenia gospodarstwa domowego oraz wychowywania małoletnich dzieci. W piśmie tym D. K. (1) zaakcentowała, że zawsze osobiście zawoziła dzieci zajęcia, częstokroć pokonując odległość z domu do szkoły nawet 4 razy (ok. 10 km w jedną stronę) ponieważ zajęcia małoletnich synów nie zawsze korelują ze sobą w czasie, zaś z uwagi na to, że starszy syn uczęszcza do gimnazjum – nie może on zostawać już na świetlicy. Dodaje, że mąż odebrał jej jednak samochód, który służył do wykonywania wyżej wymienionych obowiązków. Dalej D. K. (1) podkreśliła, że choć z wykształcenia jest architektem, to jednak nie ma doświadczenia na rynku pracy ze względu na dotychczasowe wykonywanie prac w ramach pomocy mężowi oraz przede wszystkim ze względu na opiekę nad domem i dziećmi zgodnie z podziałem obowiązków w małżeństwie. Argumentowała w przedmiotowym piśmie procesowym, że rozwój własnej działalności, zdobycie klientów, z pewnością należy uznać za proces długotrwały, który w najbliższej przyszłości nie pozwoli jej osiągnąć dochodu koniecznego dla zaspokojenia potrzeb rodziny, żyjącej dotychczas na wysokim poziomie.

W toku sprawy, która toczyła się przed Sądem Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi za sygn. akt V RC 321/15 D. K. (2) a także rodzice D. K. (1) zeznając w charakterze świadków na rozprawie 25.01.2016r. potwierdzili, że wnioskodawczyni głównie zajmowała się domem i wychowanie dzieci, a ponadto pomagała G. K. (1) w prowadzeniu jego działalności gospodarczej w formie spółki cywilnej pod nazwą B. – B. Przedsiębiorstwo Budowlane, ponieważ wygodniej jej było połączyć to zajmowaniem się dziećmi i domem, które przejęła wyłącznie na siebie.

Małżeństwo D. K. (1) i G. K. (1) zostało rozwiązane przez rozwód wyrokiem zaocznym Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 1.03.2017r., sygn. XII C 907/16, z ustaleniem, że żadna ze stron nie ponosi winy za rozkład pożycia małżeńskiego. Ponadto Sąd w w/w wyroku orzekł m.in. o obowiązku alimentacyjnym G. K. (1) na rzecz każdego z małoletnich synów stron w kwocie po 1000 zł miesięcznie, tj. łącznie 2000 zł na rzecz obu uprawnionych /odpis skrócony aktu małżeństwa k. 12 załączonych akt V RC 321/15, odpis skrócony aktu urodzenia k. 13 załączonych akt V RC 321/15, odpis skrócony aktu urodzenia k. 14 załączonych akt V RC 321/15, okoliczność przyznana przez wnioskodawczynię na rozprawie z 22.03.2017r. 00:02:41, zeznania G. K. (1) w charakterze zainteresowanego e-protokół rozprawy z 4.04.2016r. 00:24:27-00:46:13, kopia pozwu o rozwód D. K. (1) k. 252-261, zeznania podatkowe G. K. (1) za 2013r., 2014 r., 2015r. k. 268-276, wyrok z 1.03.2017r. k. 277, zeznania wnioskodawczyni D. K. (1) e-protokół rozprawy z 21.06.2017r. 00:08:50-00:20:00, odpowiedź na pozew G. K. (1) w sprawie V RC 321/15 k. 321-322, pismo procesowe wnioskodawczyni w sprawie V RC 321/15 k. 328-338, protokół z 25.01.2016r. w sprawie V RC 321/15 k. 339-344/.

W dniu 16 maja 2013r. D. K. (1) zawarła z płatnikiem składek Przedsiębiorstwem Budowlanym (...). A., G. K. w Ł. sporną umowę o pracę na czas określony od 16.05.2013r. do 30.11.2014r., na podstawie której wnioskodawczyni została zatrudniona na stanowisku specjalisty do spraw projektowych i sprzedaży w wymiarze 1/2 czasu pracy z wynagrodzeniem 3500 zł brutto miesięcznie.

/umowa k. 40 akt ZUS/

Przed zatrudnieniem wnioskodawczynie na w/w stanowisku projektanta w firmie płatnika nie istniało takie stanowisko a płatnik składek zlecał wykonywanie projektów firmom zewnętrznym.

/zeznania J. A. (1) w charakterze zainteresowanego e-protokół rozprawy z 4.04.2016r. 00:49:18-01:03:07

Nie była to pierwsza umowa o pracę wnioskodawczynie z zainteresowanym płatnikiem składek. Dotychczasowy przebieg zatrudnienia wnioskodawczynie był w firmie płatnika następujący:

- D. K. (3) zawarła z płatnikiem składek umowę o pracę z 1.06.2007 r. na czas nieokreślony, na podstawie której została zatrudniona na stanowisku specjalisty do spraw sprzedaży w pełnym wymiarze czasu pracy z wynagrodzeniem 1500 zł miesięcznie. Umowa ta uległa rozwiązaniu z dniem 31.10.2011r. w wyniku wypowiedzenia przez zakład pracy;

- następnie D. K. (3) zawarła z płatnikiem składek umowę o pracę z 1.07.2012 r. na czas określony od 1.07.2012r. do 31.12.2012r., na podstawie której została zatrudniona na stanowisku handlowca w wymiarze 1/2 etatu czasu pracy z wynagrodzeniem 750 zł miesięcznie. Umowa ta uległa rozwiązaniu z upływem okresu na jaki została zawarta tj. z dniem 31.12.2012r. /umowa o pracę k. 21 akt ZUS, świadectwo pracy k. 24-25 akt ZUS; umowa o pracę k. 20 akt ZUS, świadectwo pracy k. 22-23 akt ZUS, zeznania wnioskodawczynie D. K. (1) e-protokół rozprawy z 4.04.2016r.: 00:04:02- 00:17:23/.

Wnioskodawczynie była zgłoszona do ubezpieczeń społecznych przez Powiatowy Urząd Pracy w Ł. w okresie od 11.01.2013r. do 14.05.2013r. jako osoba bezrobotna.

Od 1. (...). D. K. (1) nie posiadała innego tytułu do ubezpieczeń społecznych w tym ubezpieczenia chorobowego, z którego nabywa się prawo do świadczeń w związku z niezdolnością do pracy. /niesporne/.

Wnioskodawczynie została zgłoszona w dniu 23 maja 2013 r. do ubezpieczeń społecznych, w tym emerytalnego, rentowych, chorobowych i wypadkowego z tytułu spornej umowy o pracę z dnia 16.05.2013 r. przez zainteresowanego płatnika składek od dnia 16.05.2016r. /zgłoszenie druk (...) P (...) k. 8/.

W dacie podpisywania umowy o pracę z płatnikiem składek wnioskodawczynie była w ciąży. G. K. (1) podpisując sporną umowę o pracę z 16.05.2013r. wiedział, że jego żona jest w ciąży.

/zeznania G. K. (1) w charakterze zainteresowanego e-protokół rozprawy z 4.04.2016r. 00:24:27-00:46:13

Była to trzecia ciąża D. K. (1). Ostatnia miesiączka miała miejsce 23.03.2013 r. Przewidywany termin porodu został wyznaczony na 27.12.2013r.

W okresie tej ciąży wnioskodawczy leczyła się w następujących placówkach medycznych: (...) w Ł., w Instytucie Centrum (...) w Ł., w WSSz. im. M. P. w Ł. w Oddziale (...) Płodów i Ginekologii, a także u dr. n. med. L. D. prowadzącego Gabinet przy ul. (...) w Ł..

19.06.2013r. odwołująca przeszła badania USG w gabinecie u dr. n. med. L. D. w 13 tygodniu ciąży. Po wykonaniu badania zalecono wnioskodawczynie kontrolę za ok. 2-3 tygodnie.

Od 16.07.2013r. do 25.07.2017r. wnioskodawczynie była niezdolna do pracy z powodu choroby przypadającej w okresie ciąży.

Wnioskodawczynie przebywała w WSSz. im. M. P. w Ł. w Oddziale (...) Płodów i Ginekologii od 19.07.2013r. do 19.07.2013r. gdzie została skierowana przez lekarza W. T. z powodów stanów związanych głównie z ciążą

Wnioskodawczynie poroniła dziecko w 5 miesiącu ciąży w dniu 26 lipca 2013r.

Od 30.12.2013r. odwołująca leczyła się w Przychodni (...)T. (...) w Ł. u psychiatry dr. C.

W związku z urodzeniem martwego dziecka w dniu 26.07.2013r. za okres od 26.07.2013r. do 19.09.2013r. dokonano na rzecz wnioskodawcy wypłaty zasiłku macierzyńskiego. Następnie wnioskodawczyni była niezdolna do pracy od 20.09.2013r. do 14.04.2014r. (przy czym w okresie od 21.03.2014r. do 14.04.2014r. bez prawa do zasiłku chorobowego z uwagi na wykorzystanie pełnego okresu zasiłkowego), a później od 1.07.2014r. do 27.10.2014r. /pismo wnioskodawczyni k. 37, historia choroby k. 44-47, dokumentacja medyczna k.51-79, 84- 92, 101-104, 107, 108-110, 131-147, karta ciąży k. 127, zeznania wnioskodawczyni e-protokół rozprawy z 4.04.2016r. 00:04:02-00:17:23 /.

W sporządzonym w formie pisemnej zakresie obowiązków D. K. (3) w firmie (...) s.c. na powierzonym jej na mocy spornej umowy o pracę z 16.05.2013r. stanowisku specjalisty do spraw projektowych i sprzedaży w wymiarze 1/2 etatu płatnik składek wskazał m.in., że należy do nich przestrzeganie obowiązków wymienionych w art. 100 k.p., a ponadto wymienił, że wnioskodawczyni w szczególności w firmie płatnika powierzono: wykonywanie obowiązków polegających na opracowaniu projektów budowlanych podjazdów drogowych, dróg dojazdowych, chodników, zatoczek i miejsc parkingowych, opracowanie projektów zagospodarowania terenu wokół posesji, projekty ogrodów, ścieżek, opracowanie projektów wewnątrz budynków mieszkalnych w tym kuchnie, łazienki np. blaty kuchenne, schody, obudowy kominków, parapety wewnętrzne i zewnętrzne z kamienia naturalnego i posadzki, nadzór nad realizacją projektów,. Opracowanie rysunków do realizacji danych projektów, doradztwo i konsultacje z inwestorami na tamta wyboru materiałów użytych w projekcie, a ponadto poszukiwanie nowych inwestorów i firm we współpracy. Zgodnie z postanowieniem końcowym zakres obowiązków spisano w dwóch egzemplarza po jednym dla każdej ze stron. /zakres obowiązków k. 37-38 akt ZUS i akta osobowe k. 35/

Prowadzeniem dokumentacji księgowej od początku istnienia firmy płatnika składek, w tym również w spornym okresie, zajmowała się S. B. /zeznania świadka S. B. e-protokół rozprawy z 4.04.2016r. 01:06:57/.

D. K. (1) w trakcie trwania małżeństwa z G. K. (1) pomagała mężowi w prowadzeniu jego firmy.

Również w trakcie zatrudnienia na umowę o pracę z 16.05.2013r. do czasu niezdolności do pracy z powodu choroby przypadającej w okresie ciąży wnioskodawczyni pomagała w firmie płatnika składek.

Pomoc wnioskodawczyni polegała głównie na wykonywaniu prac biurowych w firmie płatnika, ponadto odwołująca zawoziła dokumenty do księgowej, która prowadziła księgowość płatnika składek, a czasami jeździła także z mężem na budowę, przywoziła katalogi, wykonywała szkicowe rysunki i doradzała klientom firmy płatnika składek.

Wnioskodawczyni nie zna wszystkich programów do pracy w biurze architektonicznym. Odwołująca nie zna programu do wizualizacji projektów i wewnątrz, a jedynie zna programy do wykonania rysunków w dwóch wymiarach.

Do czasu zatrudnienia odwołującej w firmie płatnika G. K. (1) wykonywał sam w sposób nieprofesjonalny w formie szkicu na kartce papieru projekty schodów, blatów, chodników, zagospodarowania ogrodów i ogrodzenia.

W spornym okresie G. K. (1) wykonywał sam pomiary na miejscu budowy,. Sam też rozmawiał z klientami i uzgadniał z nimi szczegóły zleconych robót, a także sporządzał kosztorys robót.

Projekty zleconych firmie płatnika prac w badanym okresie nie są nigdzie zarejestrowane.

W badanym okresie zatrudnienia wnioskodawczyni większość dnia spędzała w domu przy ul. (...) w Ł.. Tam widzieli ją inni pracownicy płatnika - brukarze, którzy przed rozpoczęciem pracy zbierali się rano ok. godz. 7.00-7.30 pod domem małżonków D. i G. K. (1), w którym na parterze mieściło się biuro firmy płatnika składek, a także przyjeżdżali tam popołudniu.

D. K. (1) w tym czasie skupiała się przede wszystkim na wychowaniu małoletnich synów i na prowadzeniu gospodarstwa domowego.

/zeznania wnioskodawczyni e-protokół rozprawy z 4.04.2016r. 00:04:02-00:17:23, e-protokół rozprawy z 21.06.2017r. 00:08:50-00:20:00, szkice k. 10-17, zeznania G. K. (1) w charakterze zainteresowanego e-protokół rozprawy z 4.04.2016r. 00:24:27-00:46:13, zeznania J. A. (1) w charakterze zainteresowanego e-protokół rozprawy z 4.04.2016r. 00:49:18-01:03:07, e-protokół rozprawy z 8.05.2017r. 00:15:23-0:36:52, zeznania świadka S. B. e-protokół rozprawy z 4.04.2016r. 01:06:57, zeznania świadka M. K. e-protokół rozprawy z 4.04.2016r. 01:10:24, zeznania świadka K. K. e-protokół rozprawy z 8.05.2017r. 00:04:55-0:13:11, protokół ze sprawy VRC 321/15 k. 318-320, kopia pozwu o rozwód D. K. (1) k. 252-261, odpowiedź na pozew G. K. (1) w sprawie V RC 321/15 k. 321-322, pismo procesowe wnioskodawczyni w sprawie V RC 321/15 k. 328-338, protokół z 25.01.2016r. w sprawie V RC 321/15 k. 339-344 /.

W spornym okresie działalność firma płatnika składek przez pierwsze trzy miesiące 2013r. została zawieszona. Firma płatnika zaczęła wykonywać projekty od maja 2013r.

/zeznania G. K. (1) w charakterze zainteresowanego e-protokół rozprawy z 4.04.2016r. 00:24:27-00:46:13, zeznania J. A. (1) w charakterze zainteresowanego e-protokół rozprawy z 4.04.2016r. 00:49:18-01:03:07

Firma płatnika składek przez pierwsze pół roku 2013 nie osiągała żadnych dochodów. W tym czasie wiele z projektów nie weszło w fazę realizacji w firmie płatnika składek, ponadto było też tak, że klienci firmy płatnika składek mieli już gotowe projekty i zlecali płatnikowi tylko ich wykonanie. Z tego powodu obaj wspólnicy spółki cywilne zatrudniającej wnioskodawczynię na umowę o pracę z 16.05.2013r. sami złożyli się na wynagrodzenie dla D. K. (1) /zeznania J. A. (1) w charakterze zainteresowanego e-protokół rozprawy z 4.04.2016r. 00:49:18-01:03:07, e-protokół rozprawy z 8.05.2017r. 00:15:23-0:36:52, wydruk z konta bankowego założonego dla firmy płatnika składek k. 226-228/.

Płatnik składek wypłacał wnioskodawczyni umówione wynagrodzenie w gotówce.

/zeznania wnioskodawczyni e-protokół rozprawy z 4.04.2016r. 00:04:02-00:17:23, szkice k. 10-17/

Pracodawca prowadził w spornym okresie listy płac dla pracowników, na których wnioskodawczyni własnoręcznie podpisała potwierdzała wypłatę wynagrodzenia.

/listy płac k. 7-19 akt ZUS/.

W spornym okresie zainteresowany płatnik wypłacił D. K. (1) wynagrodzenie za maj 2013 r. w kwocie 1925 zł brutto, w czerwcu 2013 r. w kwocie 3500 zł brutto, w lipcu 2013r. w kwocie 1575 zł brutto, we wrześniu 2013 r. 0 zł, w kwietniu 2014 r. 1820 zł brutto, za maj i czerwiec 2014r. po 3500 zł brutto, za lipiec 2014r. 0 zł.

ZUS dokonał wypłaty zasiłku macierzyńskiego w okresie od 26.07.2013r. do 19.09.2013r. w związku z urodzeniem martwego dziecka przez wnioskodawczynię, zasiłku chorobowego od 13.10.2013r. do 20.03.2014r. tj. za 182 dni, ponownie od 1.07.2014r. w związku z niezdolnością do pracy z tą samą jednostką chorobową.

/okoliczności niesporne a nadto listy płac k. 7-19 akt ZUS, zaświadczenia płatnika składek k. 50-54 akt ZUS/.

Po powstaniu niezdolności do pracy wnioskodawczyni płatnik składek nie zatrudnił innego pracownika na jej miejsce. / niesporne /.

Została sporządzona dokumentacja związana z zatrudnieniem wnioskodawczyni, w której znalazły się m.in. zaświadczenie lekarskie z 15.05.2013r. o braku przeciwwskazań do wykonywania pracy na stanowisku specjalisty ds. sprzedaży i marketingu w firmie płatnika składek, umowa o pracę z 16.05.2013r., umowa o pracę z 1.07.2012r., umowa o pracę z 1.06.2007r., zakres obowiązków wnioskodawczyni wynikający z wykonywania umowy o pracę z 16.05.2013r., karta szkolenia w dziedzinie bhp, z której wynika, że instruktarz ogólny wnioskodawczyni przeprowadził specjalista ds. ppoż. i bhp H. K. w dniu 3.06.2013r., a instruktaż stanowiskowy przeprowadził w imieniu pracodawcy G. K. (1) w dniu 4.06.2013r., zaświadczenie lekarskie z dnia 17.11.2014r. o zdolności do wykonywania przez odwołującą pracy zarobkowej, w części C: świadectwo pracy z 1.12.2014r., świadectwo pracy z 2.01.2013r., świadectwo pracy

z 2.11.2011r. /zaświadczenie k. 4, zaświadczenie k.5, dyplom ukończenia studiów k. 6, umowa o pracę k. 7, karta szkolenia wstępnego z dziedziny bhp k. 9, akta osobowe załączone do akt sprawy w kopercie za kartą 35, a w nich: część A - zaświadczenie lekarskie k.17, część B: umowa o pracę z 16.05.2013r., umowa o pracę z 1.07.2012r., umowa o pracę z 1.06.2007r., zakres obowiązków, karta szkolenia w dziedzinie bhp, zaświadczenie lekarskie z dnia 17.11.2014r., świadectwo pracy z 1.12.2014r., świadectwo pracy z 2.01.2013r., świadectwo pracy z 2.11.2011r./.

Zainteresowany płatnik składek zatrudnił następujących pracowników w 2013 r.:

1. M. K. (brata G. K. (1)) od 1.08.2013r. do 31.12.2014r. na stanowisku pracownika budowlanego w pełnym wymiarze czasu pracy na umowę o pracę na czas nieokreślony z wynagrodzeniem minimalnym w 2013 r. tj. 1600 zł miesięcznie i w 2014 r., tj. 1680 zł miesięcznie,

2. D. K. (1) od 16.05.2013r. do 30.11.2013r. na stanowisku specjalisty do spraw sprzedaży i marketingu w wymiarze 1/2 czasu pracy na umowę o pracę na czas nieokreślony z wynagrodzeniem 3500 zł brutto miesięcznie.

Natomiast w 2014r. zainteresowany płatnik składek zatrudnił jedynie P. W. od 1.10.2014r. do 31.12.2014r. na stanowisku pracownika budowlanego w pełnym wymiarze czasu pracy na umowę o pracę na czas określony z wynagrodzeniem minimalnym w 2014 r. tj. 1680 zł miesięcznie /lista osób zatrudnionych u płatnika składek w 2013 r. i w 2014r. k. 32, zeznania wnioskodawczyni e-protokół rozprawy z 4.04.2016r. 00:04:02-00:17:23/.

Firma płatnika składek Przedsiębiorstwo (...) s.c. :

- osiągnęła w 2012r. łączny przychód 224546,78 zł i poniosła wydatki w łącznej kwocie 107420,07 zł, co w poszczególnych miesiącach kształtowało się w następujący sposób: w styczniu przychód wyniósł 0 zł a wydatki 1 535,75zł, w lutym przychód wyniósł 0 zł a wydatki 2021,37 zł, w marcu przychód wyniósł 0 zł a wydatki 1 535,75zł, w kwietniu przychód wyniósł 0 zł a wydatki 1 535,75zł, w maju przychód wyniósł 0 zł a wydatki 1 535,75zł, w czerwcu przychód wyniósł 0 zł a wydatki 1 535,75zł, w lipcu przychód wyniósł 0 zł a wydatki 1 535,75zł, w sierpniu przychód wyniósł 0 zł a wydatki 1 535,75zł, we wrześniu przychód wyniósł 0 zł a wydatki 1 535,75zł, w październiku przychód wyniósł 0 zł a wydatki 1 535,75zł, w listopadzie przychód wyniósł 0 zł a wydatki 1 535,75zł, w grudniu przychód wyniósł 0 zł a wydatki 1 535,75zł;

- osiągnęła w okresie od stycznia do grudnia 2013r. łączny przychód 96085 zł, koszty uzyskania przychodu wyniosły łącznie 70282,82 zł, a dochód wyniósł 25802,18zł, co w poszczególnych miesiącach kształtowało się w następujący sposób: w styczniu przychód wyniósł 0zł a wydatki 0zł, w lutym przychód wyniósł 0 zł a wydatki 0 zł, w marcu przychód wyniósł 0 zł a wydatki 0zł, w kwietniu przychód wyniósł 0 zł a wydatki 0 zł, w maju przychód wyniósł 0 zł a wydatki 3248,18 zł, w czerwcu przychód wyniósł 0 zł a wydatki 7048,26 zł, w lipcu przychód wyniósł 0 zł a wydatki 5077,02 zł, w sierpniu przychód wyniósł 3000 zł a wydatki 4643,07 zł, we wrześniu przychód wyniósł 0 zł a wydatki 7531,93 zł, w październiku przychód wyniósł 42000 zł a wydatki 11832,37 zł, w listopadzie przychód wyniósł 34300 zł a wydatki 8541,32 zł, w grudniu przychód wyniósł 16785 zł a wydatki 6074,59 zł;

- osiągnęła w okresie od stycznia do grudnia 2014r. łączny przychód 254887,33 zł koszty uzyskania przychodu wyniosły łącznie 193135,50 zł, a dochód wyniósł 61751,83 zł, co w poszczególnych miesiącach kształtowało się w następujący sposób: w styczniu przychód wyniósł 4500zł a wydatki 2461,66zł, w lutym przychód wyniósł 0 zł a wydatki 1756,51 zł, w marcu przychód wyniósł 22000 zł a wydatki 7369,04zł, w kwietniu przychód wyniósł 7804,80 zł a wydatki 7905,01 zł, w maju przychód wyniósł 36154,03 zł a wydatki 10018,07 zł, w czerwcu przychód wyniósł 13076,90 zł a wydatki 8521,43 zł, w lipcu przychód wyniósł 18129,76 zł a wydatki 4884,44 zł, w sierpniu przychód wyniósł 6868,21 zł a wydatki 6897,73 zł, we wrześniu przychód wyniósł 35334,10 zł a wydatki 5163,88 zł, w październiku przychód wyniósł 32293,80 zł a wydatki 9531,61 zł, w listopadzie przychód wyniósł 29777,23 zł a wydatki 11147,62 zł, w grudniu przychód wyniósł 48948,50 zł a wydatki 10603,23 zł;

- osiągnęła w okresie od stycznia do października 2015r. łączny przychód 52171 zł a wydatki wyniosły łącznie 8792,90 zł, co w poszczególnych miesiącach kształtowało się w ten sposób, że od stycznia do lipca przychód wyniósł 0zł i wydatki

w tych miesiącach wyniosły 0 zł, w sierpniu przychód wyniósł 12171 zł a wydatki 7532,96 zł, we wrześniu przychód wyniósł 0 zł a wydatki 130,17 zł, w październiku przychód wyniósł 40000 zł a wydatki 1129,77 zł, w listopadzie przychód wyniósł 29777,23 zł a wydatki 11147,62 zł, w grudniu przychód wyniósł 48948,50 zł a wydatki 10603,23 zł.

/podsumowanie księgi przychodów i rozchodów w firmie płatnika składek w latach: 2012, 2013, 2014 k. 33 -34, 324-326, rozliczenie dochodu z remanentem za styczeń – grudzień 2013r. k. 216, rozliczenie dochodu z remanentem za styczeń – grudzień 2014r. karta nienumerowana za kartą 216, rejestr dostaw firmy płatnika k. 231-245/

Po zakończeniu pracy w firmie płatnika wnioskodawczyni była od listopada 2014r. do marca 2016r. zarejestrowana w urzędzie pracy jako osoba bezrobotna.

Od 1.03.2016r. wnioskodawczyni otworzyła własną działalność gospodarczą, której głównym przedmiotem jest szycie konfekcji damskiej. D. K. (1) prowadzi rzeczoną działalność gospodarczą razem z E. Ż. w formie spółki cywilnej pod nazwą (...). W okresie od 1.03.2016r. do 31.05.2016r. spółka cywilna (...) nie osiągnęła dochodu, a jej wynik finansowy za ten okres działalności to strata w wysokości 7093,63 zł. D. K. (1) jako współdziałowiec Spółki Cywilnej (...) posiada 50% udziałów w tej Spółce i nie osiągnęła dochodu z tytułu działalności gospodarczej w tym okresie. D. K. (1) prowadziła w/w działalność do sierpnia 2016 r. Od tego czasu do chwili obecnej działalność ta została zwieszona przez odwołującą.

Aktualnie wnioskodawczyni pracuje w Agencji Handlowej (...) w Ł. na stanowisku handlowca uzyskując minimalne wynagrodzenie w wysokości 2000 zł brutto miesięcznie /zeznania wnioskodawczyni e-protokół rozprawy z 4.04.2016r. 00:04:02-00:17:23, e-protokół rozprawy z 21.06.2017r. 00:08:50-00:20:00, zaświadczenie o dochodzie k. 262, zakres obowiązków pracowniczych wnioskodawczyni w Agencji Handlowej (...) w Ł. k. 290/

Aktualnie wnioskodawczyni nie ma żadnego kontaktu z byłym mężem G. K. (1). Ostatnio byli małżonkowie K. kontaktowali się w trakcie sprawy z powództwa D. K. (1) przeciwko G. K. (1) o zaspokojenie potrzeb rodziny, która toczyła się przed Sądem Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi za sygnaturą V RC 321/15. G. K. (1) nie realizuje obowiązku alimentacyjnego wobec małoletnich synów orzeczonego wyrokiem /zeznania wnioskodawczyni e-protokół rozprawy z 4.04.2016r. 00:04:02-00:17:23, e-protokół rozprawy z 21.06.2017r. 00:08:50-00:20:00/.

W sprawie zaginięcia G. K. (1) poszukiwania prowadził I Komisariat Policji w Ł. na podstawie zgłoszenia zaginięcia od 20.06.2016r. do 6.07.2016r. W dniu 6.07.2016r. G. K. (1) zgłosił się na w/w komisariat i poinformował, że nie czuje się osobą zaginioną oraz oświadczył, że jest w trakcie rozwodu, w związku z którym czuje się zmęczony i postanowił odpocząć przez 2 tygodnie od tej sytuacji /pismo z Komendy Powiatowej Policji w O. k. 294, pismo I Komisariatu Policji w Ł. k. 300/.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych. I Oddział w Ł. w dniach 01.10.2014r. 08.10.2014r., 13.10.2014r. przeprowadził postępowanie kontrolne w zakresie zgłoszenia odwołującej D. K. (1) do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu zatrudnienia w firmie (...) s.c.

W wyniku tej kontroli Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. wydał zaskarżoną decyzją z 30.10.2014r., w której stwierdził, że D. K. (1) od 16.05.2013 r. nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym, tj.: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu, jako pracownik w firmie (...) s.c. z siedzibą w Ł. z uwagi na pozorność zawartej umowy o pracę z dnia 16.05.2013r. mającej na celu uzyskanie przez D. K. (1) świadczeń z ubezpieczenia społecznego w związku z niezdolnością do pracy z uwagi na chorobę przypadającą w okresie ciąży, a nie rzeczywiste świadczenie pracy przez wymienioną na rzecz płatnika składek /decyzja w aktach ZUS k. 15-19/.

Powyższych ustaleń Sąd Okręgowy dokonał w oparciu o powołane wyżej dokumenty złożone do akt sprawy, a także znajdujące się w załączonych aktach zusowskich, jak również w aktach sprawy V RC 321/15, a nadto na podstawie zeznań przesłuchanych świadków, a jedynie w oparciu o zeznania odwołującej i zainteresowanych współników spółki cywilnej, a mianowicie jedynie w tym zakresie w jakim znalazły one potwierdzenie w pozostałym wiarygodnym materiale dowodowym.

Oceniając zebrane w sprawie dowody Sąd nie dał wiary zeznaniom wnioskodawczynie oraz zainteresowanych G. K. (1) i J. A. (1), w których wskazywali na realność zawartej pomiędzy ich firmą i wnioskodawczynią umowy o pracę z 16.05.2013r. oraz faktycznego świadczenia pracy przez D. K. (1) w ramach pracowniczego charakteru zatrudnienia odwołującej na podstawie spornej umowy o pracę. W ocenie Sądu, w świetle zgromadzonego w postępowaniu materiału dowodowego, brak jest podstaw do przyjęcia, iż stosunek pracy na podstawie zawartej 16.05.2013r. umowy o pracę faktycznie był realizowany przez skarżącą. Przeciwno prawdziwości zeznań stron przemawiają, zdaniem Sądu, ustalone okoliczności faktyczne.

Bezspornym w sprawie jest, że zaoferowane wnioskodawczynie stanowisko pracy „projektanta” w w/w umowie o pracę było stanowiskiem nowoutworzonym, którego nikt wcześniej przed nią nie zajmował i co istotne, nikt też od czasu nieobecności w pracy z powodu niezdolności do pracy odwołującej z uwagi na chorobę przypadającą w okresie ciąży nie zajmował.

Trzeba wyraźnie podkreślić, że wśród zaoferowanych Sądowi dowodów brak jest jakiegokolwiek obiektywnego dowodu na to, że wnioskodawczynie wykonała w krótkim okresie zatrudnienia od 16.05.2013r. do dnia powstania niezdolności do pracy już w lipcu 2013r.. jakkolwiek pracę jako projektant, twierdziła w swoim odwołaniu. W toku postępowania wnioskodawczynie ani zainteresowani wspólnicy spółki nie przedłożyli żadnego projektu autorstwa odwołującej, który byłby wykonany z użyciem programu (...). Zeznania wnioskodawczynie i zainteresowanych pozostały w tej części całkowicie gołosłowne. Jednocześnie Sąd miał na uwadze, że w toku postępowania kontrolnego prowadzonego przez ZUS, jak i w trakcie niniejszego postępowania zostały złożone szkice projektów wykonane odręcznie na kartce papieru, które w badanym okresie wykonała wnioskodawczynie. Zdaniem Sądu nie przesądza o tym, że odwołująca faktycznie świadczyła pracę na rzecz płatnika w ramach pracowniczego zatrudnienia na umowę o pracę z 16.05.2013r. Trzeba bowiem było ocenić w/w dokumenty w świetle całokształtu materiału dowodowego jakim dysponował Sąd, a w tym z dokumentami w postaci pism procesowych jakie małżonkowie D. K. (1) i G. K. (1) sporządzili na użytek sprawy o zaspokajanie potrzeb rodziny i sprawy rozwodowej. Trzeba też wyraźnie podkreślić w sprawie należało ustalić nie to, czy wnioskodawczynie wykonała jakkolwiek pracę na rzecz płatnika składek, ale czy wykonana przez nią praca była świadczona przez nią w reżimie pracowniczego stosunku pracy. Mając na uwadze powyższe założenie z całokształtu materiału dowodowego wynika, że wnioskodawczynie jedynie pomagała mężowi przy prowadzeniu przez niego jego działalności gospodarczej, a jej głównym zajęciem, na które przeznaczala gro czasu i na którym całkowicie skupiła się było wychowywanie wspólnych małoletnich synów stron oraz prowadzenie domu, bo taki był podział obowiązków w małżeństwie D. i G. K. (1). Taki to bowiem obraz jednoznacznie wyłania się z treści złożonych przez wnioskodawczynię i jej męża pism procesowych w sprawach o zaspokojenie potrzeb rodziny i rozwodowej. Zwłaszcza lektura i analiza pism procesowych wnioskodawczynie w w/w sprawach jednoznacznie wskazuje na to, że odwołująca uzasadniając roszczenia alimentacyjne wprost podała, że nie ma doświadczenia zawodowego w swoim zawodzie, że nie ma w związku z tym dobrej pozycji na rynku pracy a jej aktywność koncentrowała się na wykonywaniu w badanym okresie obowiązków rodzicielskich i związanych z prowadzeniem domu, które w całości scedował na nią G. K. (1), zaś jej mąż był pochłonięty prowadzeniem działalności gospodarczej i to on utrzymywał założoną z wnioskodawczynią rodzinę. W sprawie rozwodowej wnioskodawczynie wręcz notorycznie podkreślała, że mąż zabraniał jej pracować. Stąd całkowicie niewiarygodne pozostają jej obecne twierdzenia o wykonywaniu pracy na umowę o pracę w spornym okresie.

Dodać należy, że G. K. (1) podpisując sporną umowę wiedział, że wnioskodawczynie jest w trzeciej ciąży, a wobec tego mógł się spodziewać, że w związku z tym będzie niezdolna do wykonywania pracy.

Co więcej z dokumentów obrazujących kondycję finansową firmy płatnika oraz z zeznań zainteresowanego J. A. (1) wynika, że płatnika nie stać było na to by zatrudnić wnioskodawczynię na pół etatu z wynagrodzeniem w kwocie 3500 zł. Podkreślenia wymaga zwłaszcza to, że płatnik zatrudnił wnioskodawczynię, gdy de facto firma nie działała. Także analiza wynagrodzeń wnioskodawczynie w poprzednich okresach zatrudnienia u firmie płatnika składek, jak i wynagrodzeń innych pracowników nie uzasadnia tak wysokiego wynagrodzenia, zwłaszcza jeśli weźmie się pod uwagę, że odwołująca w sprawie rozwodowej podkreślała brak doświadczenia w wyuczonym przez nią zawodzie i związaną z

tym trudną sytuacją na rynku pracy w tej branży. Zresztą w zeznaniach złożonych w niniejszej sprawie też potwierdziła swoją nieznajomość programów wykorzystywanych w firmach projektowych. Ze złożonych rachunków firmy /k. 226/ wynika, że nie było wpłat na rzecz wnioskodawczynie.

Co istotne, to, że nawet sama wnioskodawczynie nie umiała podać żadnych konkretnych informacji na temat wykonanej przez nią rzekomo na rzecz płatnika pracy polegającej na tworzeniu projektów. W aktach sprawy nie ma ani jednego projektu stworzonego przez odwołującą w (...). Wnioskodawczynie podała natomiast, że pomagała w pracach biurowych, zawoziła dokumenty do księgowej prowadzącej księgowość płatnika składek, a także, że czasami jeździła z mężem na budowę, co jednak świadczy jedynie o udzielaniu przez nią pomocy mężowi w prowadzeniu działalności gospodarczej zwłaszcza wobec zestawienia zakresu tych czynności z zakresem czynności związanych z wychowaniem dzieci i prowadzeniem domu jaki szczegółowo przedstawiła na potrzeby sprawy alimentacyjnej a następnie rozwodowej.

Choć zostały złożone do akt sprawy akta pracownicze wnioskodawczynie to jednak ich lektura i analiza nasuwa wątpliwości co do intencji jakie rzeczywiście przyświecały płatnikowi przy ich tworzeniu. Stworzenie dokumentacji pracowniczej świadczy w ocenie Sądu jedynie o tym, że strony starały się zachować pozory mające uwiarygodnić rzeczywiste zatrudnienie skarżącej w firmie płatnika składek. W ocenie Sądu załączona do akt ZUS dokumentacja zatrudnienia wnioskodawczynie jest przejawem formalnego zadośćuczynienia obowiązkowi wnioskodawcy jako pracodawcy, natomiast nie przesądza o tym, że praca była przez skarżącą faktycznie wykonywana.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zważył, co następuje :

Odwołanie wnioskodawczynie nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie zaś do treści art. 1 ust 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. Nr 60 poz. 636, z późn. zm.) osobom tym, w razie choroby lub macierzyństwa, przysługują świadczenia pieniężne na warunkach i w wysokości określonych ustawą. W myśl art. 4 w ust 1 i 2 ustawy zasiłkowej ubezpieczony podlegający obowiązkowo ubezpieczeniu nabywa prawo do zasiłku chorobowego po upływie 30 dni nieprzerwanego ubezpieczenia chorobowego.

Z kolei zgodnie z treścią art. 29 ust. 1 pkt 1 wskazanej wyżej ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku zasiłek macierzyński przysługuje ubezpieczonej, która w okresie ubezpieczenia chorobowego albo w okresie urlopu wychowawczego urodziła dziecko.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (j.t. Dz.U.2009.205.1585 z zm.) obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami.

Na mocy art. 11 ust. 1 osoby te podlegają także obowiązkowemu ubezpieczeniu chorobowemu, a na mocy art. 12 ust. 1 ubezpieczeniu wypadkowemu.

Art. 13 pkt 1 przewiduje, że obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu pracownicy podlegają od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku.

Art. 8 ust 1 nakazuje za pracownika uważać osobę pozostającą w stosunku pracy.

Art. 22 § k.p. precyzuje, że przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca - do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem.

Do nawiązania stosunku pracy dochodzi poprzez zawarcie pomiędzy pracownikiem a pracodawcą umowy o pracę. Samo jednak zawarcie umowy o pracę nie jest wystarczające, jak bowiem jedynie rzeczywiste pozostawanie w stosunku pracy, daje podstawę do podlegania ubezpieczeniom. Pogląd ten nie budzi żadnych wątpliwości i znajduje

potwierdzenie w licznych orzeczeniach Sądu Najwyższego. Stwierdził on, że zgłoszenie do ubezpieczenia społecznego z tytułu zawarcia umowy o pracę bez nawiązania stosunku pracy wiążącego się z wykonywaniem obowiązków pracowniczych nie ma podstawy faktycznej (wyrok z 26 lutego 2013 roku I UK 472/12 G.Prawna (...)).

Przystąpienie do ubezpieczenia i opłacanie składki przez podmiot, który nie świadczy pracy, nie stanowi przesłanki objęcia ubezpieczeniem społecznym i stania się jego podmiotem. Skutku takiego nie wywołuje zawarcie umowy o pracę, której strony stwarzają pozór realizacji przez ubezpieczonego czynności odpowiadających treści art. 22 k.p., czyli wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem, za wynagrodzeniem, odpowiadającym ilości i jakości świadczonej pracy (art. 78 k.p.).

Tym samym bycie podmiotem ubezpieczenia związane jest wyłącznie z realizacją podstawowego dla stosunków tego ubezpieczenia warunku wykonywania pracy w ramach stosunku pracy. W świetle tego istotne jest, czy pracownik zawierający umowę o pracę w rzeczywistości pracą taką wykonywał (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 listopada 2011 roku II UK 69/11 LEX nr 1108830 i wskazane w uzasadnieniu judykaty). Co istotne podleganie ubezpieczeniom społecznym wiąże się z przynależnością do określonej w art. 6 ustawy systemowej grupy osób. Zatem nie podlega tym ubezpieczeniom ten, kto został do nich zgłoszony jako osoba do danej grupy należąca, w sytuacji gdy w rzeczywistości nie ma ona cech pozwalających ją do niej zaliczyć. Innymi słowy nie podlega ubezpieczeniom ten, kto został zgłoszony jako pracownik lecz pracownikiem w rozumieniu kodeksu pracy nie jest, choćby de facto wykonywał jakąś pracę lecz w ramach innego stosunku.

W niniejszej sprawie wnioskodawczyni w dniu 16.05.2013 roku zawarła umowę o pracę, która z formalnego punktu widzenia stanowiła stosowną podstawę do zastosowania w/w regulacji ustawy zasiłkowej. Ważność tej umowy została jednak – słusznie – zakwestionowana przez organ rentowy. W ocenie organu rentowego przedmiotowa umowa była czynnością pozorną, mającą na celu obejście przepisów prawa i uzyskanie świadczeń z ubezpieczenia społecznego. Należy podkreślić, iż Sąd Okręgowy podziela stanowisko ZUS, co do tego, że zakwestionowana umowa o pracę miała głównie na celu ominięcie przepisów prawa i uzyskanie wyższych świadczeń z ubezpieczenia społecznego. Zdaniem Sądu wnioskodawczyni i zainteresowani nie wykazali, że odwołująca faktycznie wykonywała czynności w reżimie stosunku pracy.

W ocenie Sądu poczynione w sprawie ustalenia uzasadniają twierdzenie, że zakwestionowana przez ZUS umowa o pracę została zawarta dla pozorów, to jest bez zamiaru realizacji obowiązków z niej wynikających na czas określony, a jedynie w celu uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego. Umowa taka z mocy art. 83 § 1 k.c. w zw. z art. 300 k.p. jest nieważna.

Zgodnie z treścią art. 83 k.c. w związku z art. 300 k.p. nieważne jest oświadczenie woli złożone drugiej stronie za jej zgodą dla pozorów. Złożenie oświadczenia woli dla pozorów oznacza, że osoba oświadczająca wolę nie chce, aby powstały skutki prawne, jakie zwykle prawo łączy ze składanym przez nią oświadczeniem. Inaczej mówiąc strony niejako udają, że dokonują jakiejś czynności prawnej np. zawierają umowę o pracę.

Podleganie pracowniczym ubezpieczeniom społecznym jest uwarunkowane nie tyle opłacaniem składek ubezpieczeniowych, ale legitymowaniem się statusem pracownika rzeczywiście świadczącego pracę w ramach ważnego stosunku pracy a nie jedynie pozorującego tą pracę, nawet w miejscu pracy, dla możliwości zabezpieczenia dowodów w ewentualnym sporze z organem emerytalnym. Podkreślenia w tym miejscu wymaga, na co Sąd Najwyższy wielokrotnie zwracał uwagę, iż nie skutkuje w sferze prawa do świadczeń z ubezpieczenia społecznego taka umowa o pracę, która nie wiąże się z wykonywaniem tej umowy, a zgłoszenie do ubezpieczenia następuje tylko pod pozorem istnienia tytułu ubezpieczenia w postaci zatrudnienia. Chodzi tu zatem o "fikcyjne" zawarcie umowy, gdzie następuje zgłoszenie do ubezpieczenia społecznego jako pracownika osoby, która w rzeczywistości pracy nie świadczyła /por. wyrok Sądu Najwyższego z 16 marca 1999 r. II UKN 512/98, opubl: OSNAPiUS rok 2000, Nr. 9, poz. 36; wyrok Sądu Najwyższego z 28 lutego 2001 r. II UKN 244/00, opubl: OSNAPiUS rok 2002, Nr. 20, poz. 496; wyrok Sądu Najwyższego z 17 grudnia 1996 r. II UKN 32/96, opubl: OSNAPiUS rok 1997, Nr. 15, poz. 275; wyrok Sądu Najwyższego z 4 sierpnia 2005 r. II UK 320/04, opubl: OSNAPiUS rok 2006, Nr. 7-8, poz. 122; wyrok Sądu Najwyższego z 4 sierpnia

2005 r. II UK 320/04, opubl: OSNAPiUS rok 2006, Nr. 7-8, poz. 122; wyrok Sądu Najwyższego z 25 stycznia 2005 r. II UK 141/04, opubl: OSNAPiUS rok 2005, Nr. 15, poz. 235, str. 712/.

Tytułem do ubezpieczenia, z którym przepisy prawa ubezpieczeń społecznych łączą podleganie ubezpieczeniu i prawo do świadczeń, miało być w przedmiotowej sprawie zatrudnienie, jako wykonywanie pracy w ramach stosunku pracy. Nie jest istotne przy tym, czy strony miały realny zamiar zobowiązania się – przez pracownika do wykonywania pracy a przez pracodawcę do przyjmowania tego świadczenia i wypłacania wynagrodzenia, lecz to czy zamiar taki został w rzeczywistości zrealizowany.

Pozorność wyraża się **w braku zamiaru** wywołania skutków prawnych i jednoczesnym zamiarze stworzenia okoliczności mających na celu zmylenie osób trzecich. Istotne znaczenie ma niezgodność między aktem woli a jego uzewnętrznieniem. Założeniem unormowania jest zgoda drugiej osoby na złożenie oświadczenia woli dla pozorów.

W świetle poczynionych ustaleń faktycznych należy stwierdzić, że mamy do czynienia z pozornością oświadczeń woli w zawarciu umowy o pracę przez wnioskodawczynię z płatnikiem składek. Celem działania stron nie było bowiem świadczenie pracy w ramach stosunku pracy i uzyskiwanie z tego tytułu wynagrodzenia, a jedynie osiągnięcie innych korzyści, które prawo wiąże z istnieniem stosunku pracy, jak na przykład w wyższej wysokości świadczeń z ubezpieczenia społecznego z tytułu macierzyństwa.

Głównym celem zawarcia umowy o pracę winno być nawiązanie stosunku pracy, a jedynie rezultatem i pośrednim celem zatrudnienia jest uzyskanie wskazanych korzyści. Podkreślić przy tym należy, że zarówno przepisy prawa pracy, prawa ubezpieczeń społecznych, jak i przepisy ustrojowe pozwalają kształtować elementy stosunku pracy zgodnie z wolą stron.

Zdaniem Sądu, nie ulega wątpliwości, że umowa o pracę sporządzona przez strony miała charakter fikcyjny.

W niniejszej sprawie Sąd Okręgowy, w oparciu o zeznania odwołującej, zainteresowanych, świadków i złożonych dokumentów ustalił, że D. K. (1) rzeczywiście wykonywała pewne prace na rzecz firmy swojego męża G. K. (1). Do jej obowiązków należało wykonanie prac biurowych, dowożenie dokumentów księgowej, a czasem też wyjazd z mężem na budowę, przygotowanie katalogów i pomoc przy opracowaniu projektów oraz doradzanie klientom. Jednakże całokształt okoliczności – związek małżeński, fakt, że G. K. (1) i wnioskodawczyni wiedzieli o ciąży w chwili zawierania umowy, szybkie udanie się na zwolnienie lekarskie, wkrótce po zawarciu umowy o pracę bo już 16.07.2013r., niezatrudnienie wcześniej, jak i później, innej osoby na umowę o pracę na specjalnie dla wnioskodawczyni utworzonym stanowisku pracy oraz nieadekwatne do wcześniejszego wynagrodzenia odwołującej oraz wynagrodzeń innych pracowników jej wynagrodzenie na 1/2 etatu w kwocie 3500 zł przy braku jej doświadczenia w wykonywaniu pracy projektanta zwłaszcza wobec tego, że w chwili zatrudnienia na sporną umowę o pracę firma płatnika praktycznie nie prowadziła działalności i miała złą sytuację finansową a także podział ról w małżeństwie D. K. (1) i G. K. (1), w którym wszystkie obowiązki związane z prowadzeniem domu i wychowaniem dzieci zostały sędowane na wnioskodawczynię a obowiązek dostarczania środków na utrzymanie całej rodziny przejął na siebie G. K. (1) – świadczą o tym, że umowa o pracę została zawarta dla pozorów (art. 83 k.c. w zw. z art. 300 k.p.), obie strony nie miały zamiaru realizować i nie realizowały jej postanowień, a zatem nie doszło do nawiązania stosunku pracy w rozumieniu art. 22 k.p. Czynności, o których mowa wyżej, nie były zatem wykonywane w ramach stosunku pracy, a więc w „ramach” tytułu pod jakim odwołująca została zgłoszona do ubezpieczenia.

Należy podkreślić, że z całokształtu materiału dowodowego wynika, że wnioskodawczyni pomagała jej już wcześniej, tj przed zawarciem umowy o pracę z 16.05.2013r. mężowi w prowadzeniu działalności gospodarczej, co było zrozumiałe wobec tego, że każdy małżonek jest zobowiązany w świetle art. 23 k.r.o. do udzielenia pomocy współmałżonkowi, tym bardziej, że środki finansowe z działalności gospodarczej G. K. (1) były jedynym źródłem utrzymania rodziny założonej przez wnioskodawczynię i G. K. (1). Konkluzja ta ma swoje znaczenie jeżeli weźmie się pod uwagę okoliczności, w jakich doszło do zawarcia umowy. Otóż, wnioskodawczyni będąc w ciąży w chwili podpisywania spornej umowy pozostawała bez pracy, a więc i bez ubezpieczenia społecznego w tym chorobowego w związku z niezdolnością do pracy. W takiej sytuacji można zasadnie twierdzić, że zawarcie umowy o pracę nie miało na celu zmianę stosunku

łącącego strony, a więc zamienienie swego rodzaju pomocy, można rzec współpracy członka rodziny bo żony przy prowadzeniu działalności gospodarczej, na stosunek pracy z całym związanym z tym reżimem. To zaś świadczy o tym, że umowa o pracę została zawarta dla pozorów bowiem ani wnioskodawczyni nie miała zamiaru świadczyć pracy tak jak pracownik, a więc na innych zasadach niż dotychczas, ani też jej mąż pracy tej przyjmować. Wniosek ten wzmacnia argumentacja samej skarżącej przedstawiona na użytek sprawy rozwodowej, w której wręcz podkreślała, że mąż zabraniał jej pracować, a ona sama została przez niego obarczona wychowaniem dzieci i prowadzeniem wspólnego domu co zajmowało jej znakomitą część dnia, a jednocześnie sprawiło, że mimo wykształcenia w zawodzie architekta wewnątrz stała się osobą bez doświadczenia zawodowego, która nie byłaby w stanie poradzić sobie na wymagającym rynku pracy.

Nie ma żadnych dowodów, że odwołująca była podporządkowana pracowniczo płatnikowi składek i że, wykonywała polecenia pracodawcy, a co najważniejsze nie ma żadnego obiektywnego dowodu, że wykonała choć jeden projekt w AutoCadzie. Nawet jeśli przyjąć, że wnioskodawczyni wykonała pewne zleczone jej przez męża prace to podporządkowanie jest co prawda jedną z cech stosunku pracy, ale takie podporządkowanie może występować także i w przypadku innych stosunków łączących dwie osoby, z których jedna wykonuje pewne czynności na rzecz drugiej, choćby przy współpracy przy prowadzeniu działalności gospodarczej. Jednocześnie Sąd zważył, że w aktach sprawy nie ma żadnych dowodów, że zainteresowani wspólnicy spółki cywilnej rozliczali wnioskodawczynię z przepracowanych godzin czy z wykonanych zadań. Zdaniem Sądu nierealne było też by wnioskodawczyni świadczyła w wymiarze 1/2 etatu pracę na rzecz płatnika i jednocześnie wykonywała samodzielnie wszystkie obowiązki rodzicielskie i związane z prowadzeniem domu całkowicie odciążając w tym zakresie męża, który jedynie skupiał się na sprawach związanych z jego działalnością gospodarczą. W umowie o pracę wnioskodawczyni nie określono przy tym zadaniowego czasu pracy. Świadczyć to może o tym, że strony nie przywiązywały wagi do postanowień umowy, lecz uznawały, że nadal łączy ją stosunek tej samej treści (pomocy, współpracy) co przed jej zawarciem.

Przed 16.05.2013 r. płatnik składek nie zatrudniała nikogo na umowę o pracę na stanowisku projektanta, ale najczęściej projekty sporządzał w sposób nieprofesjonalny w postaci szkicu na kartce papieru G. K. (1). Płatnik nie zatrudnił również nikogo na miejsce żony na podobnych co ona zasadach w okresie jej niezdolności do pracy.

Można zatem twierdzić, że umowa o pracę z żoną nie była podyktowana rzeczywistą potrzebą zatrudnienia pracownika, lecz wynikała z chęci zapewnienia jej ubezpieczenia społecznego, co znowuż umacnia tezę, że sam stosunek pracy był pozorny i została „stworzony” tylko dla celów uzyskania tytułu ubezpieczenia dla kobiety w ciąży. Dodatkowo, warto zauważyć, że w chwili zatrudnienia odwołującej firma praktycznie nie działała, a jak zeznał zainteresowany J. A. (1) (wuj G. K. (1)) wspólnicy sami złożyli się na wynagrodzenie odwołującej bo ich spółka żadnych dochodów nie miała w pierwszym półroczu 2013 r. Stawia to pod znakiem zapytania cel gospodarczy zatrudnienia osoby na 1/2 część etatu i za wynagrodzeniem 3500 zł miesięcznie, a przez to znowuż świadczy o pozorności całej „operacji”.

Wreszcie istniejąca dokumentacja w postaci umowy o pracę, szkolenia bhp, listy płac i obecności, nie świadczy sama w sobie o zatrudnieniu pracowniczym, lecz w świetle ww okoliczności jawi się jako specjalnie wytworzona w celu uwiarygodnienia pozornego stosunku pracy.

Podsumowując – zdaniem Sądu Okręgowego z zebranego materiału dowodowego wynika, iż obie strony nie miały zamiaru realizować postanowień umowy o pracę, a więc nie miały zamiaru nawiązać stosunku pracy w rozumieniu art. 22 k.p. Przeciwnie, ów materiał dowodowy, oceniany zgodnie z zasadami logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego, w pełni pozwala przyjąć taki właśnie stan faktyczny jaki został we wcześniejszej części uzasadnienia ustalony. Strony nie chciały by powstał i zaistniał między nimi stosunek pracy, stworzyły tylko jego pozór na potrzeby uzyskania ubezpieczenia społecznego. Czynności zaś, które w spornym okresie wykonywała odwołująca na rzecz firmy swojego męża nie były świadczone w reżimie pracowniczym, lecz właściwie zbliżyły się do stosunku faktycznego pomocy żony dla męża prowadzącego działalność gospodarczą, tym bardziej, że była ona jedynym źródłem dochodów całej rodziny jaką D. i G. K. (3) założyli. Konkluzja ta nie oznacza, że odwołująca nie świadczyła w ogóle jakiegokolwiek pracy na rzecz zainteresowanego płatnika składek a ten tej pracy nie przyjmował. Oznacza jedynie to, że w okolicznościach niniejszej sprawy nie można przyjąć, że miało to miejsce w ramach zatrudnienia pracowniczego.

Ustalona okoliczność faktyczna, że zawarcie umowy o pracę z 16.05.2013r. nastąpiło w sytuacji, w której obie strony wiedziały o ciąży pracownicy i jej rychłej absencji w pracy z tym związanej, świadczy o tym, iż ich celem nie było realizowanie stosunku pracy, skoro jasnym było dla obojga małżonków K., że odwołująca nie będzie długo pracować.

Nawet jeżeliby uznać, że strony zawarły 16.05.2013r. umowę o pracę, co w ocenie Sądu w żaden sposób nie wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, to i tak należałoby uznać, iż miała ona głównie na celu ominięcie przepisów prawa i uzyskanie wyższych świadczeń z ubezpieczenia społecznego i z tego powodu nie może wywoływać skutków prawnych (art. 58 § 1 k.c. w zw. z art. 300 k.p.).

Czynność prawna mająca na celu obejście przepisów ustawy polega na takim ukształtowaniu jej treści, które z punktu widzenia formalnego nie sprzeciwia się ustawie, ale w rzeczywistości zmierza do zrealizowania celu, którego osiągnięcie jest przez nią zakazane. W odniesieniu do umowy o pracę o obejściu prawa mówić można w sytuacji, gdy strony działając w zamiarze nawiązania stosunku pracy określają wzajemne prawa i obowiązki w sposób zgodny z prawem i zasadami współżycia społecznego, jednak celem ich działania nie jest uzyskanie świadczeń w postaci pracy i wynagrodzenia, a jedynie osiągnięcie innych korzyści, które prawo wiąże z istnieniem stosunku pracy np. uzyskanie stażu emerytalnego, czy ochrony ubezpieczeniowej na wypadek choroby czy wypadku. Należy bowiem podkreślić, iż intencją ustawodawcy jest, aby cel zawarcia umowy o pracę stanowiło nawiązanie stosunku pracy, a jedynie rezultatem i pośrednim celem zatrudnienia było uzyskanie wskazanych korzyści.

Tymczasem przy założeniu, że strony zawarły umowę o pracę należałoby uznać, iż w rozpoznawanej sprawie cele te uległy odwróceniu. Stronom chodziło bowiem o uzyskanie wyższych świadczeń z ubezpieczenia społecznego i temu celowi podporządkowały konstruowanie określonej sytuacji prawnej – umowa o pracę stanowić miała przede wszystkim narzędzie do realizacji tego celu.

Podkreślić przy tym trzeba, że zarówno przepisy prawa pracy, prawa ubezpieczeń społecznych, jak i przepisy ustrojowe pozwalają tak kształtować elementy stosunku pracy, jaka jest wola stron. Jednakże przestaje powyższa kwestia być tylko sprawą stron nawiązujących stosunek pracy, gdy przerzuca się ciężar wypłaty świadczeń na fundusz dysponujący publicznymi pieniędzmi, którymi zarządza ZUS.

W ocenie Sądu Okręgowego przedstawione okoliczności przemawiają za uznaniem, że odwołująca, ze względu na spodziewaną niezdolność do pracy (a przynajmniej spodziewany okres nieświadczenia pracy) i związane z tym prawo do świadczeń, była zainteresowana objęciem jej tytułem ubezpieczeń społecznych, bo takowego w chwili zawarcia umowy z 16.05.2013r nie miała. Strony umowy musiały mieć świadomość tego, że umowa nie będzie ich obowiązywać, a ich ewentualne zobowiązania z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne będą krótkotrwałe. W uznaniu Sądu nawiązanie stosunku pracy, którego elementami są zobowiązanie się pracownika do wykonywania pracy i zobowiązanie pracodawcy do wypłacania wynagrodzenia, nie było rzeczywistym celem stron. Stronom chodziło o uzyskanie wyższych świadczeń z ubezpieczenia społecznego z tytułu ciąży i porodu i temu celowi podporządkowały skonstruowanie określonej sytuacji prawnej, a umowa o pracę stanowić miała przede wszystkim narzędzie do realizacji tego celu. Fikcyjne, czyli tylko pozorne zawarcie umowy o pracę nie mogło stanowić podstawy do objęcia obowiązkowymi ubezpieczeniami pracowników.

Trzeba jednak podkreślić, że w świetle poczynionych ustaleń Sąd Okręgowy przyjął, że umowa o pracę między odwołującą a zainteresowanym płatnikiem została zawarta dla pozorów i nie spowodowała nawiązania między odwołującą a zainteresowanym stosunku pracy. W sprawie zostały udowodnione wszystkie elementy wymagane przez art. 83 k.c. do uznania takiej czynności prawnej za nieważną. Ponieważ pomiędzy stronami nie został nawiązany stosunek pracy w drodze umowy o pracę z 16.05.2013r., jak również nie powstał on wskutek rzeczywistego realizowania przez nie zobowiązań pracownika i pracodawcy w reżimie określonym przez art. 22 k.p., Sąd uznał, że tytuł pod jakim odwołująca została zgłoszona do ubezpieczeń społecznych de facto nie istniał, a zatem nie może ona na tej podstawie podlegać ubezpieczeniom.

W świetle zaś przepisów art. 6 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 8 ust. 1 i art. 13 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity: Dz.U. z 2009 roku, Nr 205, poz. 1585, z późn. zm.),

ubezpieceniom z tytułu posiadania statusu pracownika podlega tylko pracownik, a skoro wnioskodawczyni zgłoszona przez zainteresowanego płatnika pracownikiem nie była w badanym okresie, przeto w efekcie ubezpieczoną z tego tytułu być nie może.

Sąd Okręgowy prowadził postępowanie mimo, że jeden z udziałowców spółki cywilnej nie stawiał się na terminach rozpraw po złożeniu zeznań w początkowym okresie postępowania. Bowiernie zgodnie z art. 136 § 1 k.p.c. strony i ich przedstawiciele mają obowiązek zawiadamiać sąd o każdej zmianie swego zamieszkania. W razie zaniedbania tego obowiązku pismo sądowe pozostawia się w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia, chyba że nowy adres jest sądowi znany. O powyższym obowiązku i skutkach jego niedopełnienia sąd powinien pouczyć stronę przy pierwszym doręczeniu. (§2) Ponieważ G. K. (1) był pouczony o powyższych obowiązkach, a następnie, w czasie procesu zmienił miejsce zamieszkania i o tym Sądowi nie powiadomił to za skuteczne należało przyjąć doręczenia na ostatni znany adres, skoro, mimo poszukiwań Sądu, inny adres nie był Sądowi znany.

Zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, wynikającą z treści art. 98§1 k.p.c. stronie, która wygrała proces przysługuje zwrot kosztów poniesionych w jego toku. W myśl przepisu art. 98§2 k.p.c. do niezbędnych kosztów procesu prowadzonego przez stronę zalicza się poniesione przez nią koszty zastępstwa procesowego.

Wobec powyższego Sąd w punkcie drugim sentencji wyroku zasądził solidarnie od zainteresowanych współników spółki cywilnej Przedsiębiorstwo Budowlane (...) w Ł. G. K. (1) i J. A. (1) na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. kwotę 2400 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, mając na uwadze pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w uchwale z dnia 20 lipca 2016 r., III UZP 2/16 (L.) zgodnie z którym w sprawie o ustalenie istnienia bądź nieistnienia stosunku ubezpieczenia społecznego lub jego zakresu (o objęciu obowiązkiem ubezpieczenia społecznego; o podleganie ubezpieczeniom społecznym) do niezbędnych kosztów procesu zalicza się wynagrodzenie reprezentującego stronę fachowego pełnomocnika, biorąc za podstawę zasądzenia opłaty za jego czynności z tytułu zastępstwa prawnego stawki minimalne określone w §2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

W chwili wydawania wyroku obowiązywało rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2016 roku, poz. 1667). Zgodnie z treścią § 2 ww. rozporządzenia do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe do czasu zakończenia postępowania w danej instancji.

Przedmiotowa sprawa została wszczęta w wyniku odwołania wnioskodawcy z dnia 9 marca 2016 r., zatem wysokość wynagrodzenia pełnomocnika procesowego organu rentowego, należało ustalić na podstawie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 roku, poz. 1804).

Wobec powyższego wysokość wynagrodzenia pełnomocnika ZUS w osobie radcy prawnego, Sąd ustalił na podstawie paragrafu 2 punkt 4) Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (w brzmieniu obowiązującym do dnia 27.10.2016r.) przyjmując, że przy wartości przedmiotu sporu pomiędzy powyżej 5000 zł do 10000 zł stawka minimalna opłaty za czynności radcy prawnego w postępowaniu sądowym wynosi 2.400 zł.

Natomiast orzekając jak w punkcie trzecim sentencji wyroku Sąd uznał, że w niniejszej sprawie istnieją podstawy do zastosowania wobec odwołującej dobrodziejstwa wynikającego z art. 102 k.p.c. Przepis ten ustanawia zasadę słuszności, będącą odstępstwem od zasady odpowiedzialności za wynik procesu. Zasada ta jest rozwiązaniem szczególnym, niepodlegającym wykładni rozszerzającej, wykluczającym stosowanie wszelkich uogólnień, wymagającym do swego zastosowania wystąpienia wyjątkowych okoliczności. Do okoliczności branych pod uwagę przez Sąd przy ocenie przesłanek zastosowania dyspozycji omawianego przepisu, według doktryny, zaliczyć można nie tylko te związane z samym przebiegiem postępowania, ale również dotyczące stanu majątkowego i sytuacji życiowej strony. Za trafny należy natomiast uznać pogląd, zgodnie z którym sama sytuacja ekonomiczna strony przegrywającej, nawet tak niekorzystna, że strona bez uszczerbku dla utrzymania własnego i członków rodziny nie

byłaby w stanie ponieść kosztów, nie stanowi podstawy zwolnienia – na podstawie art. 102 k.p.c. - od obowiązku zwrotu kosztów przeciwnikowi, chyba że na rzecz tej strony przemawiają dalsze szczególne okoliczności, które same mogłyby być niewystarczające, lecz łącznie z trudną sytuacją ekonomiczną wyczerpują znamiona wypadku szczególnie uzasadnionego.

W tym miejscu należy przypomnieć, że Sąd Najwyższy w postanowieniu z 26 stycznia 2012 r. (III CZ 10/12, OSNC 2012/7-8/98) wskazał, a następnie potwierdził w postanowieniu z 23 maja 2012 r. (III CZ 25/12, LEX nr 1214589), że ocena sądu, czy zachodzi wypadek szczególnie uzasadniony, o którym mowa w art. 102 k.p.c., ma charakter dyskrecjonalny, oparty na swobodnym uznaniu, kształtowanym własnym przekonaniem oraz oceną okoliczności rozpoznawanej sprawy.

W realiach n/n sprawy Sąd uznał, że wnioskodawczyni znajduje się w trudnej sytuacji materialnej i osobistej. Przypomnieć należy, że jest matką samotnie wychowującą dwóch nastoletnich synów a jedynym źródłem utrzymania odwołującej i jej dzieci jest wynagrodzenie skarżącej z tytułu wykonywania umowy o pracę w minimalnej wysokości 2000 zł brutto miesięcznie. Ojciec dzieci mimo, że został zobowiązany prawomocnym wyrokiem do łożenia na rzecz uprawnionych małoletnich dzieci alimentów, nie czyni tego, ani też w jakikolwiek sposób nie uczestniczy aktualnie w ich utrzymaniu i wychowaniu, a cały ciężar sprawowania bieżącej opieki oraz zapewnienia utrzymania synów spoczywa na odwołującej. Ponadto wnioskodawczyni wnosząc odwołanie mogła być subiektywnie przekonana, że wykonywanie przez nią sporadycznie, jakichkolwiek czynności dotyczących działalności gospodarczej prowadzonej przez jej ówczesnego męża i formalne podpisanie umowy o pracę było wystarczające do objęcia jej obowiązkowym ubezpieczeniem społecznym jako pracownika. Kierując się względami słuszności Sąd z wyżej przytoczonych powodów nie obciążył D. K. (1) kosztami zastępstwa procesowego od oddalonego odwołania należnymi dla Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., o czym orzekł w punkcie trzecim sentencji wyroku w oparciu o art. 102 k.p.c.